

PRELUDI OP. 28 NRO 2 Jenni Toikka

2022 | kesto 8'25

Preludi Op. 28 nro 2 on filmitoos, joka on saanut nimensä Chopinin tunnetun sävellyksen mukaan. Pitkän yhtenäisen oton aikana näemme kahden henkilön vuoroin soittavan pianoa ja vuoroin kuuntelevan. Kappale on molemmilla soittokerroilla sama – *Preludi Op. 28 nro 2* – mutta esittäjän vaihtuessa vaihtuu samalla tulkinta kappaleesta ja se, kenen näkökulmasta kappaletta ja sen esittämistä tarkastellaan. Katkeamaton soitto ja leikkaamaton otto kiinnostavat tahollaan tapahtuman yhteen ajalliseen hetkeen, mutta kameran liikkua ja henkilöiden paikkojen vaihtuessa aika yhtä lailla kerrostuu. Soittajasta tulee kuuntelija ja kuuntelijasta soittaja.

Ingmar Bergmanin *Syyssonaatin* (1978) eräässä keskeisessä kohtauksessa äiti ja tytär soittavat vuorollaan toisilleen kyseisen sävellyksen. Koska molemmat tuntevat teoksen, he pystyvät asettautumaan toisen asemaan kuunnelllessaan ja katsellessaan toisen soittoa. Tämän kaltainen tilanne nostaa esille kysymyksiä vastavuoroisuuden tunteesta, simulaanisuudesta ja aistienvälisyydestä. Voisivatko roolit sekoittua katsojasta ja kuuntelijasta katsottavaksi ja kuunneltavaksi? Voiko toisen soittoa seurattaessa tuntea omat kätensä, sormensa koskettimilla?

Mediataidetila Sielun erityislaatuinen tunnelma tuo mieleen olosuhteet, joissa Chopin sävelsi 24 Preludia (Op. 28). Chopin matkusti tuberkuloosin ensimmäisten oireiden ilmaannuttua rakastajansa, kirjailija Amandine-Aurore-Lucile Dupinin (tunnetaan paremmin salanimellä George Sand) kanssa Mallorcalle talveksi 1838-1839. Talvi oli kuitenkin onneton, monien vaikeuksien sävyttämä sekä poikkeuksellisen kylmä, eikä tilannetta auttanut se, että he asuivat lämmittämättömissä talonpoikaismajoissa ja hylättyssä Valldemossan luostarissa. Säveltäjän epätoivo kuvastuu sävelletyissä preludeissa, myös *Preludi Op. 28 nro 2*:ssa.

Preludi Op. 28 nro 2 tuli alunperin valituksi Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskus AVEKin, AV-arkin, Helsingin kaupunginorkesterin HKOn ja Nykytaiteen museo Kiasman avoimessa teoshaussa, jossa etsittiin toteutettavaksi uutta liikkuvan kuvan teosta visuaaliseksi alkusoitoksi Musiikkitalon Mediaseinälle. Teos esitettiin musiikkitalolla äänettömänä, jonka jälkeen siitä on tehty äänelliset festivaali- ja näyttelyversiot. Teos on esitetty useilla kansainvälisillä elokuvafestivaaleilla (mm. FIDMarseille, VIFF Vancouver sekä IndieLisboa).

BIO

Jenni Toikka (s. 1983) on helsinkiläinen kuvataiteilija. Hän on valmistunut Kuvataiteen maisteriksi Kuvataideakatemista vuonna 2012. Vaikka hänen pääasiallinen tekniikkansa on liikkuva kuva, työskentelee hän laaja-alaisesti kuvataiteen kentällä. Toikan teoksia on esitetty yksityis- ja ryhmänäyttelyissä sekä festivaaleilla Suomessa ja ulkomailla. Hänen teoksia on muun muassa Saastamoisen säätiön ja Nykytaiteen museo Kiasman kokoelmissa. Tilaustyö Leena Nion ja Taneli Rautiaisen kanssa on EMMAn, Espoon modernin taiteen museon kokoelmissa. Eeva-Riitta Eerolan kanssa hän on työskennellyt taiteilijaparina. Heidän viimeisin projektinsa oli paikkasidonnainen näyttely Maison Louis Carrésa, Ranskassa 2019. Toikka oli myös Helsingin Herttoniemenrannassa toimineen nykytaiteen tila, Monitoimitila O.:n yksi perustajajäsenistä ja kuraattoreista vuosien 2020–2022 ajan.

www.jennitoikka.com

PRELUDE OP. 28 NO. 2 Jenni Toikka

2022 | duration 8'25

Prelude Op. 28 No. 2 is a film named after Chopin's well-known composition. During a single long shot, we see two people taking turns playing the piano and listening alternately. The piece is the same on both times – *Preludi Op. 28 No. 2* by Chopin – but when the performer changes, the interpretation of the song changes along with the perspective from which the song and its performance are viewed. The uninterrupted playing and single shot capture the event in one temporal moment, but as the camera moves and two people change places, time is equally layered. The performer becomes the listener and the listener becomes the performer.

In one of the key scenes of Ingmar Bergman's *Autumn Sonata* (1978), the mother and daughter take turns playing the very same Chopin's Prelude. It is a piece that both are familiar with, so they are able to settle into the position of the other as they listen and watch the other play. A situation like this raises questions about the sense of reciprocity, simultaneity and synaesthesia. Could the roles become mixed from viewer and listener to the object of the gaze and listening? When watching the other playing, can you feel your own hands and fingers on the keys?

Mediataidetila Sielun special atmosphere reminds of the conditions in which Chopin composed the 24 Preludes (Op. 28). After the first symptoms of tuberculosis appeared, Chopin traveled with his lover, the writer Amandine-Aurore-Lucile Dupin (better known by the pseudonym George Sand) to Majorca for the winter of 1838-1839. However, the winter was unhappy, tinged with many difficulties and exceptionally cold, and the situation was not helped by the fact that they lived in unheated peasant huts and the abandoned Valldemossa monastery. The composer's despair is reflected in the composed preludes, including *Prelude Op. 28 in No. 2*.

Originally the work was selected through the open search of the Promotion Centre for Audiovisual Culture AVEK, AV-arkki, Helsinki Philharmonic Orchestra and Museum of Contemporary Art Kiasma as a Visual Overture to the Music Hall's Media Wall. *Prelude Op. 28 No. 2* was shown at the Music Hall without sound, after that festival and exhibition versions were made and this sound was included. The work has been shown at several international film festivals, such as FIDMarseille, VIFF Vancouver and IndieLisboa.

BIO

Jenni Toikka (b. 1983) is a Helsinki-based visual artist. She graduated with a Master of Fine Arts from the Finnish Academy of Fine Arts (2012). Although she mainly works with moving image, she works multidisciplinary in the field of visual arts. Toikka has had several solo and group exhibitions in Finland and abroad. Her work is represented by different public collections such as the Saastamoinen Foundation and the Museum of Contemporary Art Kiasma. A commissioned public work with Leena Nio and Taneli Rautiainen is included in EMMA Espoo Museum of Modern Art collections. With Eeva-Riitta Eerola she has worked as an artist duo. Their latest project was a site-specific exhibition at Maison Louis Carré, France 2019. Toikka also was a founding member and a curator for Monitoimitila O., an art space for contemporary art in the Helsinki suburb 2020–2022.

www.jennitoikka.com

5 1 8 4 U

MEDIATAIDETILA SIELU, BREMERINTIE 10, 03600 KARKKILA, WWW.SIELU.INFO

5 1 8 4 U

MEDIATAIDETILA SIELU, BREMERINTIE 10, 03600 KARKKILA, WWW.SIELU.INFO

Preludi Op. 28 nro 2 (2022)

16 mm filmi digitoitu 2K, stereo

näyttelijä Seidi Haarla

näyttelijä Meri Nenonen

kuvaaja Ville Piippo

lavastaja Tomi Lauri

äänisuunnittelija Kasper Laine

puvustaja maskeeraaja Kaisu Hölttä

valot Harri Ahvenainen

dolly Karo Malmivaara

focus puller Juho Siimes

editoinnin tuki Sampo Siren

värimäärittely Petri Falkenberg

masterointi Grade One

Sävellys: Frédéric Chopin, Preludi Op. 28 nro 2.

Alkuperäinen äänite: Ingmar Bergman, Syyssonaatti (1978), SF Studios

Alkuperäisen äänitteen esittäjä: Käbi Laretei

Rahoitus: AVEK, Kiasma

Taiteellista työskentelyä ovat tukeneet Suomen Kulttuurirahaston Uudenmaan rahasto ja Taike

5 1 8 4 U

MEDIATAIDETILA SIELU, BREMERINTIE 10, 03600 KARKKILA, WWW.SIELU.INFO